

U ovome broju:

Camporee 2015.....	16
Izviđači na kampu u Ptujju	18
Božje slugе i prijatelji svih ljudi.....	20
Kampiranje u Maruševcu.....	22

Dragi izviđači,

Radujem se što vas u ovom broju mogu izvjestiti kako smo proveli naš Dan izviđača, koji se obilježava u cijelome svijetu. Neka vam i sljedeća godina bude zanimljiva, aktivna i radna kao što vam je bio i ovaj poseban dan. Uživajte u prirodi, prijateljima, druženjima i radujte se i slavite našeg Boga koji je stvorio kako nas, tako i prekrasnu prirodu u kojoj boravimo.

Vaš Bobo S. Marčeta

CAMPOREE 2015. U ŠVICARSKOJ

THE WHALE WAY – SURPRISED BY GRACE

Napokon je svanu i taj željno očekivani dan, 3. kolovoza 2015., kad se nas deset hrvatskih izviđača zaputilo na put dug 1030 km i trajao je dvanaest sati. Rasporedili smo se u dva automobila i s molitvom i Božjim vodstvom krenuli na dug put nadajući se da se nećemo previše ukočiti do Švicarske. No, kako to i inače biva na takvim putovanjima, svaki dugi put brzo prođe kad si u dobrom društvu. Par puta smo stali objedovati i rastegnuti se pa nismo stigli previše ukočeni na kamp. Iako većini od nas ovo nije prvi *camporee* u životu, ipak smo s nestrpljenjem očekivali dolazak na kamp jer znamo da je svaki kamp poseban i drugačiji na svoj način te da ćemo doživjeti nova iskustva, raditi nove stvari, upoznati nove prijatelje, ali i sresti se sa starima koje smo upoznali prošle godine u Nizozemskoj i učvrstiti ta prijateljstva.

Kamp se nalazio u mjestu pod nazivom Estavayer-le-Lac i nismo ga teško našli jer su obzirni Švicarci postavili putokaze skroz do kampa gdje su nas marljivi volonteri usmjerili gdje da se parkiramo i pokazali nam naš kamp. Čim smo došli, vidjeli smo da će biti puno drugačije od prošlogodišnjeg kampa u Nizozemskoj. Svi smo bili smješteni na velikoj livadi bez hladna, a sredini je bio veliki cirkuski šator u kojem su se održavala jutarnja i večernja bogoslužja.

Čim smo stigli, išli smo postaviti šatore da bismo na vrijeme stigli na večeru i svečano otvorenje *camporeea*. Kako su Hrvatska i Slovenija u Jadranskoj uniji zajedno, tako smo i ovdje bili s njima u kampu. Iz Slovenije su bila dvadeset dva izviđača i došli su prije nas pa su već izvidjeli teren i mogli su nam reći gdje se što nalazi i tako nam olakšali snalaženje. Budući da smo bili gosti, domaćini su se potrudili da nam osiguraju šatore i kuhinju, tako da ništa od tih stvari nismo morali nositi sa sobom. Večera je bila iznenađujuće ukusna i bogata kao i svaki sljedeći obrok. Talijani su kuhali za nas i Engleze i često se znalo dogoditi da izviđači iz drugih zemalja budu malo ljubomorni na našu kuhinju pa smo nekad uzimali više i davali njima. Nakon večere slijedilo je otvorenje *camporeea*. Svi smo obukli svoje odore i marame i spremno čekali na početak bogoslužja. I u ovome se ovogodišnji *camporee* razlikovao od prošlogodišnjeg. Izviđači Inter-europske divizije su doista gostoljubivi i ne libe se to pokazati. Bilo je tu navijanja, raznih popijevki, gromoglasnog pljeska i mnogo mnogo energije i radosti. Program otvorenja bio je uistinu bogat i raznovrstan, a posebno je bila predstavljane Švicarske kao zemlje i njezinih bogatstava.

Tema ovogodišnjeg *camporeea* bila je priča o Joni i Ninivi. Tako je na otvorenju prikazan početak igrokaza o Joni i Ninivi koji se nastavljao svake sljedeće večeri. Priča je ovaj put bila ispričana više iz kuta Ninivljana, što je neobično, ali zanimljivo jer rijetko kad razmišljamo o tome iz te perspektive. Nakon igrokaza za koji je bila zadužena glumačka skupina iz Njemačke, slijedila je kratka duhovna poruka koju nam je iznio Miodrag Miki Jovanović, pastor iz Njemačke. Svidjele su nam se njegove propovijedi jer su bile tematski vezane uz Jonu, ali preko te priče o Joni dao nam je poučne savjete za život.

Još jedna odlična stvar na bogoslužjima bila je himna *camporeea* – “Surprised by grace”, koju su napisali Portugalci. Bila je odlična i vjerujem da ćemo je još dugo pjevati. Nakon bogoslužja su oko tog glavnog šatora za bogoslužja bili postavljeni štandovi i tada je počinjao “City Life”. To je bio dio dana kada smo se mogli družiti i upoznavati s ljudima iz drugih zemalja. Svaka zemlja je imala svoj štand i na njemu je nudila neke specijalitete svoje zemlje, ili je održavala kvizove i zabavna natjecanja. Ne samo da smo se upoznavali s drugim ljudima, nego smo i učili o njihovim zemljama i jeziku.

Nakon svega toga došlo je vrijeme za spavanje i tako nam je protekao prvi dan. Svaki dan smo imali i jutarnje bogoslužje na kojem je govornik bio Jonatan Tejel. Imao je zanimljive duhovne poruke u kojima se bavio problemima koji muče mlade i govorio nam da sve postaje lakše ako se u potpunosti oslonimo na Krista. Svako prijepodne imali smo različite radionice na kojima smo izrađivali razne stvari, usvajali nove vještine i znanja i, budući da smo bili u timovima s izviđačima iz drugih zemalja, to nam je bila prilika da se još više upoznamo.

Nakon ukusnog ručka i održanih radionica, slijedile su posebne radionice u kojima su sudjelovali svi izviđači kampa. U utorak je to bila tzv. “Izviđačka igra”. Bili smo podijeljeni u skupine po 10-15 sudionika i kao tim išli od zemlje do zemlje kako bismo dobili određenu naljepnicu. Ali da bismo dobili naljepnicu, morali smo odraditi neki zadatak koji su odredili vođe te zemlje u kojoj bismo se nalazili. Bilo je tu raznih zadataka kao što su prelaženje “minskog” polja, okretanje cerade na drugu stranu dok cijeli tim stoji na njoj tako da nitko ne dotakne tlo, postavljanje šatorskog krila itd. U srijedu je to bila utrka na splavima koje smo sami izradili rabeći prazne plastične boce, prozirniju foliju, daske i uže.

Bila je to uistinu zanimljiva i napeta utrka i svi izviđači su došli na jezero navijati za svoj tim. U četvrtak smo imali dvije posebne stvari: “Internacionalnu večeru”, što znači da smo mogli doći u bilo koju kuhinju bilo koje zemlje i večerati njihovu večeru umjesto naše. Imali smo pravo na dva glavna jela i dva deserta, ali je sve bilo toliko ukusno i obilno da nismo ni mogli toliko pojesti. Druga posebna stvar u kojoj smo svi mogli sudjelovati bila je aktivnost nazvana “Urban Life”. To je bilo nešto slično “City Lifeu”, ali ovo nije bilo besplatno, nego smo morali kupiti kamenčiće kojima smo plaćali dobivene usluge. Sav

prikupljeni novac išao je za ADRU u dobrotvorne svrhe. Na taj način smo učinili dobro djelo – sakupili smo dosta novca koji je išao za potrebite, a u isto vrijeme i uživali.

U petak je bilo prevruće da bismo poslijepodne imali neke radionice pa smo se svi išli na jezero bar malo ohladiti. Tijekom cijelog tjedna odvijala se radionica koja se zvala zbor i nas četvero iz Hrvatske pridružilo mu se u pripremanju pjesme koju smo izveli na krštenju u petak navečer koje je bilo u jezeru. To je bio poseban trenutak kampa kada se cijelo Nebo radovalo s nama. Krstilo se sedmero mladih izviđača koji su bili spremni primiti Krista u svoje srce i život. Bilo je jako svečano i lijepo i nakon toga smo se svi vratili u veliki šator gdje su mladi krštenici podijelili s nama svoja iskustva i gdje je pastor Miki imao prigodno duhovno razmišljanje.

U subotu smo imali svečanije i posebnije bogoslužje od ostalih dana na kojem je opet poslužio pastor Miki i pozvao nas da predamo svoj život Kristu. Također je bio i vrhunac predstave o Joni. Ninivljani su se pokajali i Bog ih je poštedio. Na našu žalost, nismo bili u mogućnosti vidjeti kraj predstave jer je on bio predviđen za nedjelju navečer, a mi smo krenuli kući u nedjelju rano ujutro. Ali mogli smo prisustvovati još jednoj aktivnosti za kraj. U subotu navečer išli smo u goste susjedima Belgijancima s kojima smo se udružili u pjesmi, a oni su nas počastili uštipcima. Nakon toga smo tužni otišli posljednji put u svoje vreće znajući da je protekao i zadnji dan odličnog *camporeea* i da sutra ujutro moramo ići, a da nismo prisustvovali zatvorenu kampa.

U nedjelju ujutro smo još po mraku pokupili svoje stvari jedva čekajući neko novo izviđačko društvo. Kao što sam već rekla, svaki *camporee* je poseban na svoj način i svaki pamtimo po nečemu drugom, a ovaj ćemo pamtititi po mnogo mnogo lijepih stvari, iskustava i divnih ljudi.

IZVIDAČI NA KAMPU U PTUJU ZA OPROŠTAJ OD LJETA

Ovogodišnji Svjetski dan izviđača Izviđačko društvo obilježilo je kraćim kampom u Ptuju pod motom "Budi svjetlo". Više od tridesetero djece iz Krškog, Celja, Ljubljane, Maribora te najviše iz Ptuja iskoristilo je od 18. do 20. rujna zadnje tople dane u godini i provelo na način na koji to izviđači najviše vole – u prirodi.

Mini-kamp koji je započeo u petak poslijepodne a završio u nedjelju poslijepodne, imao je sve što izviđački kampovi imaju: šatore, logorsku vatru, pjevanje, druženje, duhovne misli, podizanje zastave, himnu, igre, radionice... A ipak je bilo i nečega posebnoga. Kamp je bio u crkvenom dvorištu. Prednost mjesne crkve u Ptujju je u njezinom položaju – nalazi se u gradu, a ipak malo izvan njega okružena predivnom prirodom.

Sjećate li se profesora Baltazara? A Stripyja? Ili zeca Mrkvoslava? Naravno, ovo su likovi iz crtanih filmova. Pa ipak su tijesno povezani s ovogodišnjim Svjetskim danom izviđača u Ptujju. Polazna točka za duhovne misli bili su crtani filmovi. Više od polovine djece koja su bila na kampu dolazi iz neadventističkih ili u potpunosti nekršćanskih domova. Zato je duhovne poruke trebalo pripremiti tako da ih i ova djeca mogu lako razumjeti i prihvatiti. Voditelj Davor tu je zadaću odlično uradio uz pomoć crtanih filmova. Mrkvoslav, koji nikada ne odustaje – upravo kao četvorica prijatelja oduzetoga koji su, da bi prijatelja doveli Isusu, otkrili cijeli krov. A i Stripy, koji bez obzira na teškoće, rasprave i suprotstavljanje sve uključene dovede do toga da su zadovoljni i nasmijani i na taj način je svjetlo u svojoj okolini. Tako se i mi izviđači trebamo truditi da u našoj okolini bude ljepše, bolje i "svjetlije". Profesor Baltazar, koji pomaže svim svojim sugrađanima, bio je uvod u usporedbu o milosrdnom Samarijancu.

Unatoč kišnoj prognozi, na kampu je bilo lijepo i suho vrijeme. Tako su djeca imala priliku jahati konje, družiti se sa svinjama, zečevima, tvorovima, zamorcima i magarcima, igrati se na otvorenom, a u nedjelju su mogla isprobati svoje vještine i hrabrost u adrenalinskom parku.

Budući da je moto "Budi svjetlo", djeca su se iskušala u izradi lampiona. Onih malih, ukrasnih koji su navečer, kada su se u njima upalile svijeće, osvijetljavali i krasili područje kampa, a i onih velikih, "pravih", koji su poletjeli visoko u zrak i još nekoliko minuta rasvijetljavali nebo iznad Ptujja.

A na ovom mini-kampu najposebnije je bilo obiteljsko ozračje koje je vladalo među djecom i voditeljima. Ovo je bio zapravo susret djece koja su u ljetu bila na kampu na Jezerskom, u Švicarskoj ili na Dječjem tjednu u Ptujju. Tako su djecu (i voditelje) povezale brojne lijepe uspomene i zajednički doživljaji. Topli, prisni i prijateljski odnosi, za koje je potrebno nekoliko "uvodnih" dana, odmah su uspostavljeni. Kamp je tako započeo i završio brojnim zagrljajima.

Obilježavanje Svjetskog dana izviđača završilo je pričom o čovjeku koji je sadio drveće. Ustrajno, iz dana u dan, na suhom, gotovo pustinjskom predjelu francuskih Alpa sadio je žirove. I iako nije bilo nikakve vidljive promjene, ustrajao je. Dan za danom. Godinu za godinom. Žir za žirom. Sve dok pusti, suhi kraj nije zaživio i postao dom mnogobrojnim životinjama i biljkama, a tu je pronašao sreću i oko deset tisuća ljudi.

Tako su i djeca odlučila da će biti ustrajna. I da će, unatoč tomu što su mnoga od njih mala, svaki dan biti bliže idealu koji pred njih postavlja izviđački pozdrav: "Volim Boga, volim ljude, volim prirodu".

BOŽJI SLUGE I PRIJATELJI SVIH LJUDI

O bilježavanje Svjetskog dana izviđača za novoosnovana društva u Albaniji bilo je posebno iskustvo. Od ožujka 2011., otkad su izviđačka društva počela službeno djelovati u Albaniji, možemo reći da je Gospodin na nas izlio mnoge blagoslove. Unatoč tome što imamo najmlađa društva na prostoru Transeuropske divizije (TED), vrlo smo ozbiljno shvatili naš posao i svake se nedjelje u različitim gradovima djeca, tinejdžeri i mladi okupljaju kako bi sudjelovali u aktivnostima i sastancima koji uključuju učenje i rast na tjelesnom, duševnom i duhovnom području. Ovo je bilo odlično iskustvo ne samo za sudionike, već velikim dijelom i za crkve i voditelje koji su imali priliku prenositi Evanđelje i svjedočiti na poseban način. To je razveselilo društvenu zajednicu kao i roditelje izviđača koji su imali priliku upoznati Adventističku crkvu iz druge perspektive, gdje ona poučavajući, radeći i služeći, priprema ljude za bolji svijet i bolju budućnost. Danas imamo šest izviđačkih društava u različitim gradovima i više od stotinu sudionika.

U subotu 19. rujna, izviđačko društvo iz južne Albanije aktivno je sudjelovalo u bogoslužju. Cijeli subotnji program osmislili su izviđači počevši od pozdrava, preko pjesama proslavljanja, subotnje škole i dara do propovijedi. S velikom smo ih radošću gledali kako rade za Boga znajući da po cijelome svijetu izviđači danas slave zajedno.

U poslijepodnevnom programu dva društva obilježila su svoj poseban dan prekrasnom svečanošću krštenja. Na predivnom Ohridskom jezeru u gradu Pogradecu bilo je kršteno šest dragocjenih izviđača koji su ostvarili svoj san da postanu "Božji sluge i prijatelji svih ljudi". Svojim svjedočanstvom vjere i javnim prihvaćanjem Isusa za svojega Gospodina i Spasitelja, oni su bili nadahnuće drugim prijateljima. Odmah nakon krštenja četvero drugih izviđača izrazilo je želju da se pripremi za krštenje u skoroj budućnosti. Program je završio zahvalnošću i radošću u našim srcima i sa sigurnošću da se Nebo radovalo s nama.

Kao Božji sluge, izviđači su dio Božje vojske koja nosi poruku da On uskoro dolazi, a kao prijatelji svih ljudi izviđači su spremni dovesti prijatelje našem najvećem Prijatelju Isusu.

Dragi izviđači, pozivam vas da nastavite s dobrim radom i molitvom za izviđače u Albaniji i po cijelome svijetu. Vrlo je blizu dan kada ćemo svi zajedno proslavljati Svjetski dan izviđača s Isusom na Nebu. Jedva čekam da se tamo susretnemo. Maranatha!

KAMPIRANJE U MARUŠEVCU ZA SVJETSKI DAN IZVIDAČA

Vikend 18.-20. rujna, za vrijeme 20. kongresa JUK-a, skupina izviđača iz Zagreba i Virovitice odlučila je na poseban način obilježiti Svjetski dan izviđača (19. rujna). Svi koji su došli na kongres, mogli su vidjeti nekoliko naših šatora na livadi iznad nove zgrade. Od petka do nedjelje navečer proveli smo ugodno vrijeme u druženju i spavanju u šatorima.

Subota ujutro počela je zanimljivo. Bili smo na kongresu, uživali u bogatom programu i slušali propovijed lana Sweneyja o soli i svjetlu, te smo svi naučili važne pouke za naš život. Želja je i cilj svakog izviđača biti sol u ovom društvu, dati bolji okus društvu i svijetliti za Isusa.

U subotu navečer, nakon vrlo ispunjenog dana na kongresu, družili smo se i pjevali uz logorsku vatru...

Tijekom noći padala je kiša, no naši šatori pružili su nam dobru zaštitu. Unatoč lošoj prognozi za nedjelju prijepodne, odlučili smo ipak otići na izlet na Ivanščicu. Svi smo uživali u napornom penjanju, a na vrhu nas je dočekalo sunce i odličan ručak! Za ručak smo imali zapečeno tijesto sa sirom i neizostavan grah i salatu od zelja.

Nakon ručka odmorili smo se i uživali u pogledu s vidikovca. Razišli smo se s nadom da ćemo se što prije ponovno sastati u druženju i proslavljanju Boga.

